

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 40. Leonis Imperatoris Nuptiæ quartæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. Eodem anno obiit Franco Episcopus
 A C. 903. Leodiensis, qui cum sæpe adversus Nor-
Sigeb. Chro. mannos, etsi felicibus armis, dimicasset,
Lobienf. cap. credidit, non amplius sibi licere Res Sa-
 17. to. 6. spi- cras pertractare illis manibus, quibus
 cil. sanguinem humanum fudisset; quare
 Bericone, Clerico Ecclesiæ Leodiensis,
 & Teutrico Lobienfi monacho Romam
 missis, datis literis rogavit Papam, ut
 eos Episcopos ordinaret, pro se officia
 Sacerdotalia obituros. Et quod petebat
 obtinuit. Itaque tradita eis sua Diocæ-
 si, quam regerent, ipse postquam Episco-
 pale munus plus quam annis quinquaginta
 gessisset, in pace naturæ debitum
 reddidit. Franconis Successor, Step-
 hanus, vir pius & doctus, fuit.

§. XL.

Leonis Imperatoris nuptiæ quartæ.

Post. Th. p. In Oriente Leo VI. Imperator, quam-
 222. n. 12. vis tres habuisset uxores, filiis tamen,
Sim. qui patri succederent, carebat. Primo
 duxerat Theophaniam, quam cum, pa-
 rente Imperatore adhucdum in vivis
 agente, duxisset, & annos duodecim
 in sterili conjugio transegisset, ei mors
 præmatura anno regni sui septimo, Salu-
 tis octingentesimo nonagesimo secundo
 eripuit. Erat vero Theophania, Matro-
 na Christianis virtutibus ornatissima,
 orando & eleemosynas largiendo totum
 vitæ

vita tempus impendens; quin, & miracu- Sæculum X. 2
 la patrasse fertur. Namque Ecclesia Græ- A. C. 903.
 ca eam decima sexta Dec. honore S. mu-
 lieribus exhiberi solito colit, & Imperator
 Ecclesiam conjugis defunctæ nomini di-
 catam extrui iussit. Ceterum piissimæ
 Principis patientia in eo maxime eluxit,
 quod Leonem sapissime fidem conjuga- Post. Theo.
 lem violantem non odisset; non enim p. 224. n.
 ille, sapiens & Philosophus, ob castiga- 18.
 tos mores, sed genio illius ætatis ob do-
 ctrinam, quæ supra vulgarem erat, ap-
 pellatus est. Sub auspicia imperii sui
 captus est amore Zoes, Styliani filiæ, & ibid. n. 7.
 Theodori, propinato veneno necati, vi-
 duæ. Erat vero Stylianus, *Zautza*, id
 est, *Chaous* (*) (quippe Græci jam tunc
 hoc officium nomenque a Turcis recepe-
 rant) eumque Imperator, ut in parente
 filiam sibi devinciret, novo titulo, antea
 inaudito, scilicet *Basileopator*, seu *Impe-*
ratoris Pater, exornavit. Eundem etiam Cang. gloss.
 Magistrum officiorum creavit, unde ipsi Græc. in
 Novellarum suarum plerasque inscripsit. Thaousios.
 Leo igitur Zoem, quam vivente uxore
 Theophania publice alebat, ea defuncta
 solemniter uxorem sibi junxit, & Im-
 peratricem coronavit, quodam Palatii

H 2

Cleri-

(*) Ita appellantur inter Turcas Judicum
 & Præfectorum præcipui. P. Boucher in iti-
 ner. &c.

Sæculum X. Clerico, cui nomen Synapius, nuptiis
 A. C. 903. benedicente. Is deinde, quod istud au-
 sus esset, ab ordine Clericali depositus.
 At Zoe, viginti non plus mensium Do-
 Pf. 136. 8. mina, decessit e vita, ejusque corpus de-
 positum in sandapila, fortuito inventa,
 cui illa Psalmi verba incisa legebantur:
Filia Babylonis misera!

Tunc Leo tertiam duxit uxorem an-
 no Salutis octingentesimo nonagesimo
 sexto, regni sui undecimo, nomine Eu-
 dodiam, eamque corona redimiri, & Im-
 peratricem proclamari iussit. Filium ex
 ea suscepit; sed brevi postea puer mori-
 tur, & mater ex partu obiit. Quare Leo
 Leonis VI. ad quartas nuptias transit anno nongen-
 Uxores IV. tesimo secundo, Regni sui decimo septi-
 mo. Accepit vero alteram Zoem, co-
 gnomine *Carbunopsinem*; sed non ausus
 est præcipere, ut coronaretur, nec Bene-
 dictionem nuptialem petiit, quia vetitum
 erat apud Græcos quarto matrimonium
 inire. Nam secundo & tertio nubentes
 poenitentia subiacebant, quod hæ nu-
 ptia culpa vacare non crederentur, quar-
 tæ vero infamis polygamia loco habe-
 bantur. Sicut notavi, cum mihi de epi-
 stolis S. Basilii ad Amphilochem, & illa
 Sup. lib. XVII. c. 15. S. Theodori Studitæ ad Naucraticum da-
 lib. XLV. ta sermo fuit. Quin ipse Imperator Leo
 S. 46. 1. ep. Constitutionem ediderat, in qua præci-
 50. piebatur, ut illi, qui tertio nuberent,
 Novell. Leo poenas
 90.

poenas, per Canones latas subire cogentur. Sæculum X.
A. C. 905.

Nihilominus cum Zoe anno nongentesimo quinto, Regni sui vigesimo, puerum in lucem edidisset, eam uxorem suam legitimam proclamari voluit. Sed prius de infante, tanquam prole Regia, solemniter baptizando iurgari coeptum; id enim Nicolaus Patriarcha ceterique Episcopi se passuros negabant, nisi Imperator fidem daret, se infantis matrem dimissurum. Juravit, quod momentibus obtemperaturus esset, Leo.

Tumque puer inter caeremonias Ecclesiasticas in Epiphania Domini a Patriarcha baptizatur, & Constantinus nominatur. Sed ecce! vix triduo elapso Zoe in Palatium magna pompa introducitur, Imperatricis more, & nuptiæ, etsi sine Presbyteri ministerio, celebrantur. Omnes Episcopi, omnes Clerici hoc facto Religionem everti querebantur, tota civitas isto scandalo perturbata. Nicolaus Patriarcha in conspectum Imperatoris venit, & in terram prostratus obtestatur, ne tanta contumelia afficeret Dignitatem Imperialem; hujus enim rationem habendam esse veluti faciei humanæ, in qua nulla macula latere posset. Meminisset, in cælo dari Imperatorem ipso longe potentiozem, qui tantum scelus impunitum manere non esset passurus.

Sæculum X. rus. Neutiquam Principes supra legem
 A. C. 906. esse, nec iis, quidcunque luberet, licere.
 Tandem inter lacrymas perorans roga-
 bat, ut aliquamdiu ab hac muliere se
 contineret, donec Legatis, Roma, & ex
 aliis Sedibus Patriarchalibus, accersitis,
 cum Episcopis, subditis suis, hæc causa
 ad maturum examen vocaretur. (*)

Eutyeh. p.
484. to. 2.

Nicolaus Pa-
 triarcha.

Ep. Nic.

Igitur Leo Imperator datis ad Ser-
 gium Papam, ad Michaelem Patriarcham
 Alexandrinum, Eliam Patriarcham Jero-
 solymitanum, & Simeonem Antioche-
 num literis rogat, ut venirent, & matri-
 monii sui causam examini subjicerent.
 Patriarchæ satis esse existimarunt, si Le-
 gatos mitterent. Interim cum Impera-
 tor anno nongentesimo sexto Benedictio-
 nem nuptialem sibi & Zoe uxori a Tho-
 ma Presbytero dari, eamque Imperatri-
 cem proclamari iussisset, Nicolaus Pa-
 triarcha Presbyterum deposuit, & Impe-
 ratorem ab ingressu Ecclesiæ prohibuit,
 unde illo tempore in vestibulo subsiste-
 bat. Postquam vero Legati Romani
 Constantinopolim pervenerunt, incre-
 buit rumor, ab Imperatore ad confir-
 mandum

(*) Nimiis fuit Nicolaus Patriarcha, cum
 Traditioni Ecclesiæ Constantinopolitanæ tanto-
 pere inhæsit, Sacræ Scripturæ auctoritate desti-
 tutus, refragante Ecclesiæ Occidentalis Disci-
 plina.

mandum, suum matrimonium fuisse ad-
 vocatos. Quare Nicolaus Patriarcha
 publice eos in conspectum admittere no-
 luit, sed ab Imperatore petiit, ut sibi in
 Palatio cum iis secreto colloqui & con-
 sultare liceret, quod Imperator denega-
 vit. Quin Leo compluribus Episcopis,
 sibi subjectis, donis & promissis in suam
 sententiam pertractis, Patriarcham spe-
 cie celebrandi convivii, quod singulis
 annis in Festo S. Tryphonis prima Fe-
 bruarii fieri solebat, ad Palatium invi-
 tavit. Volvebatur tunc annus nongen-
 tesimus septimus, regni ipsius vigesimus
 secundus.

Sæculum X.
 A. C. 907.

Sim. Mag.
 n. 19.

Cum itaque Nicolaum Patriarcham,
 illa die convivam, Imperator & Samo-
 nas, quem, flagitiorum suorum consciam,
 Patricium, & Commensalem creaverat,
 vehementissime urgerent, ut matrimo-
 nium cum Zoe approbaret, & ille con-
 stanter recusaret, illico corripitur, pedi-
 bus per nives properare cogitur, cimbæ
 imponitur, & in exilium mittitur. Non
 amicis, non famulis Patriarcham sequi
 licuit, ne quidem liber unus, cujus le-
 ctione solitudinem in arcta custodia le-
 varet, relictus. Ceteri quoque Episco-
 pi, qui in eadem sententia persistebant,
 relegati, in carceres missi, vinculis fer-
 reis onusti. Inter hæc autem Constan-
 tinopoli celebratum est Concilium, in

Sæculum X. quo, Legatis præsentibus, matrimo-
 A C. 907. nium Imperatoris per dispensationem ra-
 tum habitum (*), Nicolaus Patriarcha
 depositus, & successus Euthymius, Syn-
 cellus, pius, virtutis amans, atque haud
 vulgari vir specie. Is ad Dignitatem Pa-
 triarchalem recipiendam revelatione
 cœlesti permotus dicebatur, & præsciis,
 Imperatorem legem editurum, ut ter-
 tiam quartamve uxorem ducere permit-
 teretur, quod huic consilio complures
 viri docti suffragarentur.

§. XLI.

Res Orientis.

Eutych. to.
2. p. 471. Michael Patriarcha Alexandrinus, cui
 Leo Imperator in causa nuptiarum
 suarum scripsit, ad illam Sedem euectus
 fuerat, anno Hegiræ 258. Jesu Christi
 872. quam cum annis triginta quatuor,
 nempe usque ad annum nongentesimum
 septi-

(*) Ex his factis iterum Jurisdictio Romanæ
 Sedis in Constantinopolitanam, & utriusque
 etiam post Schisma, ut vocant, Photianum Com-
 munitio contra Protestantes luculenter demon-
 stratur. Sed tamen quæstioni forte locus esset,
 an non Nicolaus Patriarcha, cujus culpa potius
 pertinax error, quam improbitas, dicenda, non
 justo rigidius habitus fuerit. Ceterum vox, di-
 pensatio, hic in sententia Orientalium accipien-
 da est; nam in Occidente nulla fuisset requisita.